

Mexicaanse componist bij Schönberg Ensemble

Revueltas' tijd moet nog komen

Muziektheater, Den Haag: Schönberg Ensemble o.l.v. Reinbert de Leeuw, m.m.v. Claron McFadden (sopraan); werken van Milhaud, Villa-Lobos en Revueltas.

door AAD VAN DER VEN

Den Haag — Die eeuwige palmen, altijd weer gebruikt om concertpodia op te fleuren, stonden er deze keer niet voor niets. Het Schönberg Ensemble had voor zijn nieuwjaarsconcert in de Philipszaal een Latijnsamerikaans programma gekozen. Botafogo's, laranjeiras en corvado's sprongen c.q. deinden door de ruimte onder leiding van Reinbert de Leeuw.

De naam van de ascetische Satie-, late-Liszt- en dodecafonie-vertolker zullen we niet zo snel aan dit soort lichtzinnigheden koppelen. Maar op zijn beheerst intense manier slaagde De Leeuw er wel degelijk in iets wezenlijks in die Latijnsamerikaanse muziek naar boven te brengen. En het Schönberg Ensemble — de vaste bezetting werd omzwermd door talrijke andere musici — bleek zich terdege in het repertoire te hebben vastgebeten. Was het eigenlijk een goed idee, dat programma? Nee, was aan-

vankelijk de gedachte. Milhauds 'Saudades do Brasil' is niet veel meer dan een verzameling Braziliaanse kiekjes van een Europese toerist. Ook als deze voor piano geschreven, door de componist voor orkest bewerkte en — in derde instantie dus — door Elmer Schönberger opnieuw geïnstrumenteerde stukken — zo nauwgezet en smaakvol worden gespeeld als dat hier gebeurde.

En Heitor Villa Lobos? Hij heeft het voordeel gehad dat hij de enige Braziliaanse componist van (bescheiden) betekenis is geweest. Waardoor zijn muziek onvermijdelijk aanwezig is waar ook maar iets aan de Latijnsamerikaanse tonkunst wordt gedaan.

Villa Lobos' bekendste werk is 'Bachianas Brasileiras' nr.5, voor sopraan en acht celli. Claron McFadden zong de aria-gedeelten buitengewoon fraai, maar voor de snelle passages in 'Dansa' bleek haar soubrette-stem niet toereikend. Men zag dat zij zong, te horen was zij niet.

Eigenlijk was de cellosolo van Lucia Swarts nog de allerknappste prestatie. Zo'n sentimenteel

stuk van Villa Lobos spelen op het sentiment-instrument bij uitstek en er toch geen jammerpartij van maken, dat is zeer bewonderenswaardig.

Harde kern

Met de stukken van Silvestre Revueltas nam na de pauze het artistiek gehalte van het concert aanzienlijk toe. 'Homenajes a Federico Garcia Lorca' stond ook al op het programma van het nieuwjaarsconcert dat het Schönberg Ensemble twee jaar geleden gaf. Er waren nog drie andere werken van deze Mexicaanse componist aan toegevoegd. Revueltas verhoudt zich tot Villa Lobos als Bartók tot Kodaly: voor de eerste is volksmuziek de voedingsbodem voor buitengewoon indringende, pregnante muziek, voor de tweede voornamelijk een aantal deuntjes, dat symfonisch wordt aangekleed. De muziek van Revueltas heeft, evenals die van Bartók, een zeer harde kern en een volkomen eigen klank en karakter. Hij is dit jaar precies een halve eeuw geleden gestorven. Het voorbeeld van het Schönberg Ensemble verdient navolging. Meer Revueltas graag.